

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๕ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสอง แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(๓) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๔) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๕) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน และ/หรือวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหมายความรวมถึงการฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษานั้นด้วย

“ศึกษาต่อภาคปกติ” หมายความว่า การศึกษาโดยใช้เวลาราชการเต็มเวลา

“ศึกษาต่อภาคนอกเวลา” หมายความว่า การศึกษาโดยใช้เวลาราชการบางส่วนหรือไม่ใช้เวลาราชการ

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียนหรือการวิจัยตามหลักสูตรของการฝึกอบรม หรือการอบรมเชิงปฏิบัติการ ทั้งนี้โดยมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหมายความรวมถึงการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมนั้นด้วย

“ดูงาน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ที่ปฏิบัติตามด้วยการสังเกตและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นนอกสถานที่

“การประชุมสัมมนา” หมายความว่า การประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ โดยมีโครงการและช่วงเวลาจัดที่แน่นอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยไม่มีการรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หรือวางแผนทางปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามประกาศนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ให้ ก.บ.ม. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยข้อดังและให้ถือเป็นที่สุด รวมทั้งให้มีอำนาจยกเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามประกาศนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุมสัมมนา หรือในกรณีที่ต้องมีการจัดทำสัญญาตามประกาศนี้ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตหรือลงนามในสัญญา

ให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคปกติหรือไปศึกษาต่อภาค nok เวลาโดยใช้เวลาราชการบางส่วนไปศึกษา หรือไปฝึกอบรมที่มีระยะเวลาการฝึกอบรมตามข้อ ๒๘ จัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกันตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๗ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาถึงอัตรากำลังที่มีอยู่ โดยไม่มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

ในระหว่างที่พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานทันทีก็ได้

ข้อ ๘ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา ต้องปฏิบัติตามประกาศนี้และข้อผูกพันที่กำหนดไว้ในสัญญา หากไม่ปฏิบัติตามอาจถูกพิจารณาเพิกถอนการอนุญาต ขาดใช้เงินและอาจถูกดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๙ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา จะต้องศึกษาฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา ให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด หากจะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลาสถานศึกษาหรือฝึกอบรมหรือดูงานหรือประชุมสัมมนา หรือแนวทางการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา ไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุญาต

ข้อ ๑๐ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา โดยไม่ได้รับอนุญาตอาจไม่ได้รับการปรับบุญหรือบันทึกข้อมูลการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนาไว้ในแฟ้มประวัติ

ข้อ ๑๑ การให้ได้รับเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัยระหว่างไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ การได้รับเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัยระหว่างไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา ให้เสนอต่อ ก.บ.ม. เพื่อพิจารณา และเมื่อ ก.บ.ม. มีมติเป็นประการใด ก็ให้ถือปฏิบัติตามนั้น

หมวด ๒

การศึกษา

ส่วนที่ ๑ การศึกษาต่อภาคปกติ

ข้อ ๑๓ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปศึกษาต่อภาคปกติต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีอายุไม่เกิน ๔๕ ปีบริบูรณ์ นับถึงวันเริ่มต้นเปิดภาคการศึกษาที่จะเข้าศึกษา

(๒) พั้นจากการทดลองปฏิบัติงานแล้ว

(๓) เป็นผู้ที่มีความประพฤติดีและตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๔) ในกรณีที่เคยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคปกติ หรือศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศมาแล้ว หากจะไปศึกษาต่ออีก จะต้องกลับมาปฏิบัติงานเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี เว้นแต่มหาวิทยาลัยเห็นว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ทางราชการ ก็ให้พิจารณาอนุญาตเป็นราย ๆ ไป

(๕) คุณสมบัติอื่นตามที่ ก.บ.ม. กำหนด

ข้อ ๑๔ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดที่ประสงค์จะไปศึกษาต่อภาคปกติ ให้เสนอเรื่องขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต โดยให้ยื่นเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) บันทึกแสดงเหตุผลและความจำเป็นที่จะไปศึกษา

(๒) หลักสูตรหรือแนวทางการศึกษาของสถาบันการศึกษาที่จะไปศึกษา พร้อมหลักฐานการได้รับการคัดเลือกให้เข้าศึกษา

(๓) หลักฐานการศึกษาของผู้ที่จะไปศึกษา

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๕ สาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะให้ไปศึกษาต้องสอดคล้องหรือเป็นประโยชน์กับงานหรือตำแหน่งที่ดำรงอยู่ และเป็นการศึกษาในสถาบันการศึกษาที่สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมได้ให้การรับรองหลักสูตรแล้ว

ข้อ ๑๖ กำหนดระยะเวลาการศึกษาที่จะอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภาคปกติ ให้พิจารณาอนุญาตตามระดับการศึกษา ดังนี้

(๑) ระดับปริญญาโท ไม่เกิน ๒ ปี

(๒) ระดับปริญญาเอก ไม่เกิน ๓ ปี

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตตามวาระหนึ่งแล้ว ถ้าพนักงานมหาวิทยาลัยยังศึกษาไม่สำเร็จและมีความประสงค์จะขยายเวลาศึกษาต่ออีก ให้ยื่นคำร้องต่อมหาวิทยาลัยก่อนวันสิ้นสุดของสัญญาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน พร้อมด้วยหลักฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ให้ทำสัญญาเพิ่มเติมโดยอนุโถม และผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นสมควรจากพิจารณาขยายเวลาการศึกษาได้ตามเหตุผลและความจำเป็นเฉพาะกรณีครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา รวมแล้วไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา เว้นแต่กรณีที่ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้และมีความจำเป็นต้องขยายเวลาอีก ให้ขอต่อผู้มีอำนาจอนุญาตเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ ๑๗ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคปกติ ต้องรายงานผลการศึกษาให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับขั้นจนถึงอธิการบดีทราบทุกภาคการศึกษา

ข้อ ๑๘ เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยศึกษาจบหลักสูตรตามที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาแล้ว ให้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานทันที แต่ถ้าในกรณีที่ได้ศึกษาในภาคฤดูหนาว เรียบร้อยแล้ว คงเหลือเฉพาะการทำวิทยานิพนธ์จะรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานก่อนก็ได้

การรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามวาระหนึ่ง ให้รายงานเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับขั้น จนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาสั่งการให้กลับเข้าปฏิบัติงานต่อไป

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคปกติจะต้องมอบวิทยานิพนธ์หรือผลงานวิจัยให้มหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ ๑๙ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคปกติ หากมีผลการศึกษาประจำภาคเรียนปรากฏว่าแม้จะอยู่ศึกษาต่อไปก็ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้โดยได้รับหนังสือแจ้งจากทางมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาที่เข้าศึกษารายงานว่ามีความประพฤติเสียหายไม่สมควรให้ศึกษาต่อไป หรือสั่งให้ออกหรือสั่งให้พั้นสภาพนักศึกษาในระหว่างศึกษา ให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นรายงานตัวเพื่อขอกลับเข้าปฏิบัติงานทันที หรือให้อธิการบดีเรียกตัวกลับเข้าปฏิบัติงานทันที

ข้อ ๒๐ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคปกติต้องทำสัญญากับมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นข้อผูกพันว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วต้องกลับมาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่ไปศึกษา

ถ้าพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคปกติรายใด ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวรคหนึ่งได้ หรือไม่สามารถศึกษาให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อได้ หรือต้องออกจากสถาบันการศึกษาที่เข้าศึกษาหรือต้องหยุดการศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษาด้วยประการใด ๆ ก็ตาม หรือกรณีอื่นตามที่กำหนดในสัญญา จะต้องชดใช้เงินให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา เว้นแต่ ก.บ.ม. จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ส่วนที่ ๒ การศึกษาต่อภาคนอกเวลา

ข้อ ๒๑ ให้นำความในข้อ ๑๓ มาใช้บังคับกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปศึกษาต่อภาคนอกเวลาซึ่งต้องใช้เวลาราชการบางส่วนไปศึกษาโดยอนุโถม

สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช้เวลาราชการไปศึกษา ไม่อยู่ในเงื่อนไขตามวรคหนึ่ง แต่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจจากอนุญาต ก่อน จึงจะไปศึกษาได้

ข้อ ๒๒ ให้นำความในข้อ ๑๔ มาใช้บังคับกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะยื่นเรื่องขอไปศึกษาต่อภาคนอกเวลาโดยอนุโถม

ข้อ ๒๓ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภาคนอกเวลา โดยใช้เวลาราชการบางส่วนไปศึกษา มีดังนี้

(๑) เป็นผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ รับรองว่าหากให้ไปศึกษาต่อภาคนอกเวลาแล้วจะไม่เกิดความเสียหายต่อราชการ

(๒) ใช้เวลาราชการบางส่วนไปศึกษาต่อเฉลี่ยไม่เกินวันละ ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที รวมแล้วไม่เกิน ๗ ชั่วโมง ๓๐ นาทีต่อสัปดาห์ หรือไม่เกิน ๒ วันทำการต่อสัปดาห์

(๓) สาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะให้ไปศึกษาต้องสอดคล้องหรือเป็นประโยชน์กับงานหรือตำแหน่งที่ดำรงอยู่ และเป็นการศึกษาในสถาบันการศึกษาที่สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมได้ให้การรับรองหลักสูตรแล้ว

(๔) จำนวนพนักงานมหาวิทยาลัยที่จะได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคนอกเวลา ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจจากอนุญาต

ข้อ ๒๔ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคนอกเวลา ต้องรายงานผลการศึกษาให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับขั้นจนถึงอธิการบดีทราบทุกภาคการศึกษา

ข้อ ๒๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคนอกเวลาโดยใช้เวลาราชการบางส่วนไปศึกษาต้องทำสัญญาให้ไว้กับมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นข้อผูกพันว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วต้องกลับมาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๒ เดือน หรือไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่ใช้เวลาราชการบางส่วนไปศึกษาทั้งหมดแล้วแต่ระยะเวลาใดจะมากกว่ากัน

ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคนอกเวลาโดยใช้เวลาราชการบางส่วนไปศึกษาไม่สามารถกลับมาปฏิบัติงานหรือปฏิบัติงานไม่ครบกำหนดเวลาตามวรคหนึ่ง หรือไม่สามารถศึกษาให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อได้ หรือต้องออกจากสถาบันการศึกษาหรือต้องหยุดการศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษาด้วยประการใด ๆ ก็ตาม หรือกรณีอื่นตามที่กำหนดในสัญญา จะต้องชดใช้เงินให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา เว้นแต่ ก.บ.ม. จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๓
การฝึกอบรม

ข้อ ๒๖ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปฝึกอบรมต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรที่จะไปฝึกอบรมต้องเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๒) จำนวนพนักงานมหาวิทยาลัยที่จะได้รับอนุญาตให้ไปฝึกอบรม ให้อยู่ในคุณภาพของผู้มีอำนาจจากอนุญาต

ข้อ ๒๗ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปฝึกอบรมต้องขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจจากอนุญาต และในการอนุญาตให้พิจารณาอนุญาตเป็นคราว ๆ ไป

ข้อ ๒๘ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปฝึกอบรมที่มีระยะเวลาการฝึกอบรมเกิน ๑ เดือน ต้องทำสัญญากับมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นข้อผูกพันว่า เมื่อสำเร็จการฝึกอบรมแล้ว หรือต้องออกจากสถาบันฝึกอบรมที่เข้าฝึกอบรม หรือต้องหยุดการฝึกอบรมก่อนสำเร็จการฝึกอบรมด้วยประการใด ๆ ก็ตาม ต้องกลับมาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่ไปฝึกอบรม

ถ้าพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปฝึกอบรม ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งได้ หรือกรณีอื่นตามที่กำหนดในสัญญา จะต้องชดใช้เงินให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา เว้นแต่ ก.บ.ม. จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๙ ผู้ได้รับอนุญาตให้ไปฝึกอบรม ต้องรายงานผลการฝึกอบรมต่อผู้มีอำนาจจากอนุญาตพิจารณา และให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติหรือการพัฒนางาน

หมวด ๔

การดูงาน

ข้อ ๓๐ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปดูงานต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) หัวข้อการดูงานต้องเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และเป็นการดูงานที่มีระยะเวลาไม่เกิน๑๕ วัน

(๒) มีหนังสือเชิญ หรือมีแผนงาน/โครงการและหนังสือตอบรับในการดูงาน

(๓) การพิจารณาอนุญาต ให้ผู้มีอำนาจจากอนุญาตพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

(๔) จำนวนพนักงานมหาวิทยาลัยที่จะได้รับอนุญาตให้ไปดูงาน ให้อยู่ในคุณภาพของผู้มีอำนาจจากอนุญาต

ข้อ ๓๑ ผู้ได้รับอนุญาตให้ไปดูงานต้องรายงานผลการดูงานต่อผู้มีอำนาจจากอนุญาตพิจารณาและให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติหรือการพัฒนางาน

หมวด ๕

การประชุมสัมมนา

ข้อ ๓๒ การพิจารณาอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปประชุมสัมมนา ให้นำความในหมวด ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖

การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๓๓ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา ณ ต่างประเทศ ให้นำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๔ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุมสัมมนา หรือที่ได้
ทำสัญญาและสัญญาค้าประกันไว้ก่อนประกาศนี้ใช้บังคับ ให้มีผลบังคับใช้ต่อไปได้ และการดำเนินการใด ๆ กับ
พนักงานมหาวิทยาลัยดังกล่าวให้เป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประธานกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

สัญญาอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภาคปกติภายนอกประเทศ

สัญญาเลขที่.....

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ระหว่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดย..... ตำแหน่ง..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” ฝ่ายหนึ่ง กับ นาย/นาง/นางสาว..... เกิดเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. อายุ..... ปี ตำแหน่ง..... สังกัด.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้สัญญา” อีกฝ่ายหนึ่ง โดยที่ “ผู้ให้สัญญา” เป็นผู้ได้รับอนุญาตจาก “ผู้รับสัญญา” ให้ไปศึกษาต่อภาคปกติ ตามประกาศมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา พ.ศ. ๒๕๖๖ คุ้สัญญาได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ “ผู้รับสัญญา” อนุญาตให้ “ผู้ให้สัญญา” ไปศึกษาต่อภาคปกติ ระดับ..... สาขาวิชา.....

สถาบันการศึกษา..... มีกำหนด..... นับตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. จนถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ข้อ ๒ ในระหว่างเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อนี้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องรักษาวินัย และประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของพนักงานมหาวิทยาลัยหรือคำสั่งทางราชการของ “ผู้รับสัญญา” และของสถาบันการศึกษาที่ “ผู้ให้สัญญา” ศึกษาอยู่ ตลอดจนประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา พ.ศ. ๒๕๖๖ และกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับพนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา และเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนและเงินอื่นใดระหว่างลาไปศึกษา ทั้งที่ได้ออกใช้บังคับอยู่แล้วในวันทำสัญญานี้และที่จะออกใช้บังคับต่อไปโดยเคร่งครัด และให้ถือว่ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาฉบับนี้

“ผู้ให้สัญญา” จะตั้งใจ อุตสาหะและเพียรพยายามอย่างดีที่สุดที่จะศึกษาให้สำเร็จโดยเร็วและจะสนใจ แสวงหาความรู้ทั่วไปเพิ่มเติมอยู่เสมอ

ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มีกิจธุระจำเป็นหรือเจ็บป่วย หรือมีกรณีอื่นใดที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่อาจไปศึกษาตามปกติได้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องยื่นใบลาต่อสถาบันการศึกษา และในกรณีที่ลาเกินกว่า ๑๕ (สิบห้า) วัน “ผู้ให้สัญญา” จะต้องยื่นใบลาต่อ “ผู้รับสัญญา” ตามระเบียบว่าด้วยการลาของพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

“ผู้ให้สัญญา” จะต้องไม่หลีกเลี่ยง ละเลย ทอดทิ้ง พัก ยุติ เลิกหรือลาออกจากสถาบันการศึกษาที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อ ก่อนสำเร็จการศึกษา โดยมิได้รับความเห็นชอบจาก “ผู้รับสัญญา” ก่อน และจะต้องรายงานผลการศึกษาให้ “ผู้รับสัญญา” ทราบ ทุกภาคเรียน

ข้อ ๓ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ประพฤติผิดสัญญาดังกล่าวในข้อ ๒ หรือในกรณีที่ “ผู้รับสัญญา” พิจารณาเห็นว่า “ผู้ให้สัญญา” ไม่อาจจบการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด หรือ “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถศึกษาให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อได้ “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ทันที และมีสิทธิรังับซึ่งเงินเดือนและเงินอื่นได และ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องปฏิบัติตามนี้

๓.๑ รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นหนังสือต่อ “ผู้รับสัญญา” ทันที

๓.๒ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินเดือนและเงินอื่นไดที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับไปทั้งหมดจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อคืนให้แก่ “ผู้รับสัญญา” นอกจากนี้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจ่ายเงินเป็นเบี้ยปรับให้แก่ “ผู้รับสัญญา” อีกหนึ่งเท่าของเงินที่ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้คืนดังกล่าว

ความเสียหายใด ๆ อันเนื่องมาจากการที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๓.๑ และข้อ ๓.๒ “ผู้ให้สัญญา” ยินยอมรับผิดชอบใช้ทั้งสิ้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่ “ผู้รับสัญญา” ไม่อนุญาตให้ “ผู้ให้สัญญา” ศึกษาต่อไม่ว่ากรณีใด ๆ โดยมิใช่ความผิดของ “ผู้ให้สัญญา” หรือมีความจำเป็นต้องเรียก “ผู้ให้สัญญา” กลับมาปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการ “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ทันที และมีสิทธิรังับซึ่งเงินเดือนและเงินอื่นได และ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องปฏิบัติตามนี้

๔.๑ รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นหนังสือต่อ “ผู้รับสัญญา” ทันที

๔.๒ เข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ทันที เป็นเวลาไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่ไปศึกษา

๔.๓ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญาอื่นอยู่ด้วย การปฏิบัติงานชดใช้ตามข้อ ๔.๒ ให้เริมนับต่อจากวันที่ปฏิบัติงานชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาอื่นนั้นแล้ว

ความเสียหายใด ๆ อันเนื่องมาจากการที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔.๑ ข้อ ๔.๒ และข้อ ๔.๓ “ผู้ให้สัญญา” ยินยอมรับผิดชอบใช้ทั้งสิ้น

ข้อ ๕ เมื่อ “ผู้ให้สัญญา” เสร็จหรือสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเสร็จหรือสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาตามข้อ ๑ หรือไม่ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องกลับเข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ทันที เป็นเวลาไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่ไปศึกษา

ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญาอื่นอยู่ด้วย การปฏิบัติงานชดใช้ตามวรรคหนึ่ง ให้เริมนับต่อจากวันที่ปฏิบัติงานชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาอื่นนั้นแล้ว

ข้อ ๖ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ผิดสัญญานี้ในข้อ ๔.๒ หรือข้อ ๕ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ดังต่อไปนี้

๖.๑ ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่กลับเข้าปฏิบัติงานเลย “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินเดือนและเงินอื่นไดที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับไปทั้งหมดจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อคืนให้แก่ “ผู้รับสัญญา” นอกจากนี้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจ่ายเงินเป็นเบี้ยปรับให้แก่ “ผู้รับสัญญา” อีกหนึ่งเท่าของเงินที่ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้คืนดังกล่าว

๖.๒ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าปฏิบัติงานบ้าง แต่ไม่ครบระยะเวลาดังกล่าวในข้อ ๔.๒ หรือข้อ ๕ เงินที่จะชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามข้อ ๖.๑ จะลดลงตามส่วนของระยะเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าปฏิบัติงาน

ข้อ ๗ เงินที่จะชดใช้คืนและเงินเบี้ยปรับตามสัญญาที่ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชำระให้แก่ “ผู้รับสัญญา” จนครบถ้วน ภายในการกำหนดระยะเวลา ๓๐ (สามสิบ) วัน นับจากวันได้รับแจ้งจาก “ผู้รับสัญญา” หาก “ผู้ให้สัญญา” ไม่ชำระภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวหรือชำระไม่ครบ ทั้งนี้จะโดยความยินยอมของ “ผู้รับสัญญา” หรือไม่ก็ตาม “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงินที่ยังมิได้ชำระนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจนกว่าจะชำระครบถ้วน

ข้อ ๘ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถชดใช้เงินและเบี้ยปรับตามข้อ ๓.๒ ได้ หรือไม่สามารถกลับเข้าบภิบาลงานชดใช้หรือกลับเข้าบภิบาลงานชดใช้ไม่ครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ เพราะถึงแก่ความตาย หรือในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ถูกเลิกจ้างหรือลาออก เนื่องจากเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตกเป็นคนไร้ความสามารถ หรืออิตพื้นเพื่อนไม่สมประกอบ “ผู้ให้สัญญา” ไม่ต้องรับผิดตามความในข้อ ๓.๒ ข้อ ๖.๑ หรือข้อ ๖.๒ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้เงินและเบี้ยปรับที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้ชดใช้ให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ก่อนถึงแก่ความตายหรือถูกเลิกจ้างหรือลาออกด้วยเหตุดังกล่าว “ผู้รับสัญญา” ไม่จำเป็นต้องคืน

ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไปทำงานอื่นในระหว่างระยะเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่ “ผู้ให้สัญญา” ถูกเลิกจ้างหรือลาออกด้วยเหตุดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง “ผู้ให้สัญญา” ยังคงต้องรับผิดชอบเงินและเบี้ยปรับ ตามข้อ ๓.๒ ข้อ ๖.๑ หรือข้อ ๖.๒ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ “ผู้รับสัญญา” จะพิจารณาเห็นว่ามิเหตุอันควรให้ “ผู้ให้สัญญา” พ้นความรับผิด

ในระหว่างระยะเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อ หรือในระหว่างเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าบภิบาลงานตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ประพฤติผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินและเบี้ยปรับให้แก่ “ผู้รับสัญญา” เป็นจำนวนเงินทั้งหมดหรือลดลงตามส่วนเช่นเดียวกับสัญญาข้อ ๖

ข้อ ๙ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มิพันธ์ต้องชำระเงินให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ตามสัญญานี้ “ผู้ให้สัญญา” ยอมให้ “ผู้รับสัญญา” หักเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ และ/หรือเงินอื่นใดที่ “ผู้ให้สัญญา” จะพึงได้รับจากทางราชการ เพื่อชดใช้เงินที่ “ผู้ให้สัญญา” ต้องรับผิดชอบตามสัญญานี้ได้

ข้อ ๑๐ ในวันทำสัญญานี้ “ผู้ให้สัญญา” ได้จัดให้.....
ทำสัญญากำรประกันความรับผิดและการบภิบาลตามสัญญานี้ของ “ผู้ให้สัญญา” ด้วยแล้ว

ในกรณีผู้ค้ำประกันถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลเมืองคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือ “ผู้รับสัญญา” เห็นสมควรให้ “ผู้ให้สัญญา” เปลี่ยนผู้ค้ำประกัน “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกันรายใหม่ มาทำสัญญากำรประกันแทน ภายในการกำหนด ๓๐ (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ผู้ค้ำประกันเดิมถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลเมืองคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด หรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือวันที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับแจ้งจาก “ผู้รับสัญญา” ให้เปลี่ยนผู้ค้ำประกัน แล้วแต่กรณี ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถจัดให้มีผู้ค้ำประกันรายใหม่มาทำสัญญากำรประกันแทนภายในการกำหนดเวลาดังกล่าว “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้

ในกรณีที่มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับใหม่ ที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง เกี่ยวกับเรื่องค้ำประกันมีผลใช้บังคับ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจัดให้ผู้ค้ำประกันมาทำสัญญากำรประกันฉบับใหม่ที่มีเงื่อนไขสอดคล้องกับบทบัญญัติใหม่ของกฎหมายตามแบบที่ “ผู้รับสัญญา” จะได้กำหนดต่อไปแทนฉบับเดิม ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจาก “ผู้รับสัญญา” ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถจัดให้ผู้ค้ำประกันมาทำสัญญากำรประกันภายในการกำหนดเวลาดังกล่าว “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นไว้ ๒ (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและคู่สัญญาต่างยืนยันไว้ฝ่ายละฉบับ

(ลงชื่อ).....
(.....) ผู้ให้สัญญา

(ลงชื่อ).....
(.....) ผู้รับสัญญา

(ลงชื่อ).....
(.....) พยาน

(ลงชื่อ).....
(.....) พยาน

ข้าพเจ้า.....
ยินยอมให้.....
คู่สมรสของ.....
ทำสัญญาฉบับนี้ได้

(ลงชื่อ).....
(.....) ผู้ให้ความยินยอม

(ลงชื่อ).....
(.....) พยาน

(ลงชื่อ).....
(.....) พยาน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด/คู่สมรสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

(ลงชื่อ).....
(.....) ผู้ให้สัญญา

สัญญาอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อภายนอกเวลากว้างในประเทศไทย

สัญญาเลขที่.....

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ระหว่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดย..... ตำแหน่ง..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” ฝ่ายหนึ่งกับ นาย, นาง, นางสาว..... เกิดเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. อายุ..... ปี ตำแหน่ง..... สังกัด.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้สัญญา” อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่ “ผู้ให้สัญญา” เป็นผู้ได้รับอนุญาตจาก “ผู้รับสัญญา” ให้ไปศึกษาต่อภายนอกเวลา ตามประกาศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา พ.ศ. ๒๕๖๖

คู่สัญญาได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ “ผู้รับสัญญา” อนุญาตให้ “ผู้ให้สัญญา” ไปศึกษาต่อภายนอกเวลา ระดับ..... สาขาวิชา.....

สถาบันการศึกษา..... มีกำหนด.....

นับตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. จนถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ข้อ ๒ ในระหว่างเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องรักษาวินัย และประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของพนักงานมหาวิทยาลัยหรือคำสั่งทางราชการของ “ผู้รับสัญญา” และของสถาบันการศึกษาที่ “ผู้ให้สัญญา” ศึกษาอยู่ ตลอดจนประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา พ.ศ. ๒๕๖๖ และกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับพนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา และเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนและเงินอันได้ระหว่างลาไปศึกษา ทั้งที่ได้ออกใช้บังคับอยู่แล้วในวันทำสัญญานี้และที่จะออกใช้บังคับต่อไปโดยเคร่งครัด และให้อ้วกวกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาฉบับนี้

“ผู้ให้สัญญา” จะตั้งใจ อุตสาหะและเพียรพยายามอย่างดีที่สุดที่จะศึกษาให้สำเร็จโดยเร็วและจะสนับสนุนเจาะจงหาความรู้ทั่วไปเพิ่มเติมอยู่เสมอ

ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มีกิจธุระจำเป็นหรือเจ็บป่วย หรือมีกรณีอื่นใดที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่อาจไปศึกษาตามปกติได้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องยื่นใบลาต่อสถาบันการศึกษา และในกรณีที่ลาเกินกว่า ๑๕ (สิบห้า) วัน “ผู้ให้สัญญา” จะต้องยื่นใบลาต่อ “ผู้รับสัญญา” ตามระเบียบว่าด้วยการลาของพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

“ผู้ให้สัญญา” จะต้องไม่หลีกเลี่ยง ละเลย ทอดทิ้ง พัก ยุติ เลิกหรือลาออกจากสถาบันการศึกษาที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อ ก่อนสำเร็จการศึกษา โดยมิได้รับความเห็นชอบจาก “ผู้รับสัญญา” ก่อน และจะต้องรายงานผลการศึกษาให้ “ผู้รับสัญญา” ทราบ ทุกภาคเรียน

ข้อ ๓ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ประพฤติดีสัญญาดังกล่าวในข้อ ๒ หรือในกรณีที่ “ผู้รับสัญญา” พิจารณาเห็นว่า “ผู้ให้สัญญา” ไม่อาจจบการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด หรือ “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถศึกษาให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อได้ “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอน การอนุญาตตามสัญญานี้ได้ทันที และมีสิทธิระงับซึ่งเงินเดือนและเงินอื่นได และ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องปฏิบัติตามนี้

๓.๑ รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นหนังสือต่อ “ผู้รับสัญญา” ทันที

๓.๒ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินในอัตราอย่าง ๑๐ ของเงินเดือนและเงินอื่นใดที่ได้รับไปทั้งหมด จากทางราชการในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อคืนให้แก่ “ผู้รับสัญญา” นอกจากนี้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจ่ายเงินเป็นเบี้ยปรับให้แก่ “ผู้รับสัญญา” อีกหนึ่งเท่าของเงินที่ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้คืนดังกล่าว

ความเสียหายใด ๆ อันเนื่องมาจากการที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๓.๑ และข้อ ๓.๒ “ผู้ให้สัญญา” ยินยอมรับผิดชอบให้ทั้งสิ้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่ “ผู้รับสัญญา” ไม่อนุญาตให้ “ผู้ให้สัญญา” ศึกษาต่อไม่ว่ากรณีใด ๆ โดยมิใช่ความผิดของ “ผู้ให้สัญญา” หรือมีความจำเป็นต้องเรียก “ผู้ให้สัญญา” กลับมาปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการ “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ทันที และมีสิทธิระงับซึ่งเงินเดือนและเงินอื่นได และ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องปฏิบัติตามนี้

๔.๑ รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นหนังสือต่อ “ผู้รับสัญญา” ทันที

๔.๒ เข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ทันที เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๑๒ (สิบสอง) เดือน หรือไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่ใช้เวลาราชการบางส่วนไปศึกษาทั้งหมด แล้วแต่ระยะเวลาใดจะมากกว่ากัน

๔.๓ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญาอื่นอยู่ด้วย การปฏิบัติงานชดใช้ตามข้อ ๔.๒ ให้เริ่มนับต่อจากวันที่ปฏิบัติงานชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาอื่นนั้นแล้ว

ความเสียหายใด ๆ อันเนื่องมาจากการที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔.๑ ข้อ ๔.๒ และข้อ ๔.๓ “ผู้ให้สัญญา” ยินยอมรับผิดชอบให้ทั้งสิ้น

ข้อ ๕ เมื่อ “ผู้ให้สัญญา” เสร็จหรือสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเสร็จหรือสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาตามข้อ ๑ หรือไม่ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องกลับเข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ทันที เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๑๒ (สิบสอง) เดือน หรือไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่ใช้เวลาราชการบางส่วนไปศึกษาทั้งหมด แล้วแต่ระยะเวลาใดจะมากกว่ากัน

ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญาอื่นอยู่ด้วย การปฏิบัติงานชดใช้ตามวรรคหนึ่ง ให้เริ่มนับต่อจากวันที่ปฏิบัติงานชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาอื่นนั้นแล้ว

ข้อ ๖ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ผิดสัญญานี้ในข้อ ๔.๒ หรือข้อ ๕ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ดังต่อไปนี้

๖.๑ ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่กลับเข้าปฏิบัติงานเลย “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินจำนวน ๑ ใน ๓ ของเงินเดือนและเงินอื่นใดที่ได้รับไปทั้งหมดจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อคืนให้แก่

“ผู้รับสัญญา” นอกจากนี้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจ่ายเงินเป็นเบี้ยปรับให้แก่ “ผู้รับสัญญา” อีกหนึ่งเท่าของเงินที่ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้คืนดังกล่าว

๖.๒ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าปฏิบัติงานบ้าง แต่ไม่ครบรยะเวลาดังกล่าวในข้อ ๔.๒ หรือข้อ ๕ เงินที่จะชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามข้อ ๖.๑ จะลดลงตามส่วนของระยะเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าปฏิบัติงาน

ข้อ ๗ เงินที่จะชดใช้คืนและเงินเบี้ยปรับตามสัญญานี้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชำระให้แก่ “ผู้รับสัญญา” จนครบถ้วน ภายในการกำหนดระยะเวลา ๓๐ (สามสิบ) วัน นับจากวันได้รับแจ้งจาก “ผู้รับสัญญา” หาก “ผู้ให้สัญญา” ไม่ชำระภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวหรือชำระไม่ครบ ทั้งนี้จะโดยความยินยอมของ “ผู้รับสัญญา” หรือไม่ก็ตาม “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงินที่ยังมิได้ชำระนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจนกว่าจะชำระครบถ้วน

ข้อ ๘ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถชดใช้เงินและเบี้ยปรับตามข้อ ๓.๒ ได้ หรือไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติงานชดใช้หรือกลับเข้าปฏิบัติงานชดใช้ไม่ครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ เพราะถึงแก่ความตาย หรือในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ถูกเลิกจ้างหรือลาออก เนื่องจากเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตกเป็นคนไร้ความสามารถ หรืออิจพันเพื่อนไม่สมประกอบ “ผู้ให้สัญญา” ไม่ต้องรับผิดชอบความในข้อ ๓.๒ ข้อ ๖.๑ หรือข้อ ๖.๒ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้เงินและเบี้ยปรับที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้ชดใช้ให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ก่อนถึงแก่ความตายหรือถูกเลิกจ้างหรือลาออกด้วยเหตุดังกล่าว “ผู้รับสัญญา” ไม่จำเป็นต้องคืน

ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไปทำงานอื่นในระหว่างระยะเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่ “ผู้ให้สัญญา” ถูกเลิกจ้างหรือลาออกด้วยเหตุดังกล่าวตามวรคุณนี้ “ผู้ให้สัญญา” ยังคงต้องรับผิดชอบเงินเบี้ยปรับ ตามข้อ ๓.๒ ข้อ ๖.๑ หรือข้อ ๖.๒ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ “ผู้รับสัญญา” จะพิจารณาเห็นว่ามีเหตุอันควรให้ “ผู้ให้สัญญา” พ้นความรับผิด

ในระหว่างระยะเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อ หรือในระหว่างเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าปฏิบัติงานตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ประพฤติผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินและเบี้ยปรับให้แก่ “ผู้รับสัญญา” เป็นจำนวนเงินทั้งหมดหรือลดลงตามส่วนเช่นเดียวกับสัญญาข้อ ๖

ข้อ ๙ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มีพันธะต้องชำระเงินให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ตามสัญญานี้ “ผู้ให้สัญญา” ยอมให้ “ผู้รับสัญญา” หักเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญ และ/หรือเงินอื่นใดที่ “ผู้ให้สัญญา” จะพึงได้รับจากทางราชการ เพื่อชดใช้เงินที่ “ผู้ให้สัญญา” ต้องรับผิดชอบตามสัญญานี้ได้

ข้อ ๑๐ ในวันทำสัญญานี้ “ผู้ให้สัญญา” ได้จัดให้.....
ทำสัญญากำรประกันความรับผิดและการปฏิบัติตามสัญญานี้ของ “ผู้ให้สัญญา” ด้วยแล้ว

ในกรณีผู้ค้ำประกันถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลเมืองคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือ “ผู้รับสัญญา” เห็นสมควรให้ “ผู้ให้สัญญา” เปลี่ยนผู้ค้ำประกัน “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกันรายใหม่ มาทำสัญญากำรประกันแทน ภายในการกำหนด ๓๐ (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ผู้ค้ำประกันเดิมถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลเมืองคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด หรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือวันที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับแจ้งจาก “ผู้รับสัญญา” ให้เปลี่ยนผู้ค้ำประกัน แล้วแต่กรณี ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถจัดให้มีผู้ค้ำประกันรายใหม่มาทำสัญญากำรประกันแทนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้

ในกรณีที่มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับใหม่ ที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง เกี่ยวกับเรื่องค้ำประกันมีผลใช้บังคับ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจัดให้ผู้ค้ำประกันมาทำสัญญากำรประกันฉบับใหม่ที่มีเงื่อนไขสอดคล้องกับฉบับใหม่ของกฎหมายตามแบบที่ “ผู้รับสัญญา” จะได้กำหนดต่อไปแทนฉบับเดิม ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจาก “ผู้รับสัญญา” ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถจัดให้ผู้ค้ำประกันมาทำสัญญากำรประกันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นไว้ ๒ (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและคู่สัญญาต่างยังยืนกันไว้ฝ่ายละฉบับ

(ลงชื่อ)..... ผู้ให้สัญญา
(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้รับสัญญา
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....))

(ลงชื่อ) พยาน
(.....))

ข้าพเจ้า..... คู่สมรสของ..... ทำสัญญาฉบับนี้ได้
ยินยอมให้.....

(ลงชื่อ) ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

(ลงชื่อ) พยาน
(.....)

(ลงชื่อ) พยาน
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคุ้มครอง (เป็นโสด/คุ้มครองสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญา

(ลงชื่อ)..... ผู้ให้สัญญา
(.....)

สัญญาอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปฝึกอบรมภายนอกประเทศ

สัญญาเลขที่.....

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ระหว่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดย..... ตำแหน่ง..... ชื่อต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” ฝ่ายหนึ่ง กับ นาย/นาง/นางสาว..... เกิดเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. อายุ..... ปี ตำแหน่ง..... สังกัด.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
ชื่อต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ให้สัญญา” อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่ “ผู้ให้สัญญา” เป็นผู้ได้รับอนุญาตจาก “ผู้รับสัญญา” ให้ไปฝึกอบรม ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา พ.ศ. ๒๕๖๖ คู่สัญญาได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ “ผู้รับสัญญา” อนุญาตให้ “ผู้ให้สัญญา” ไปฝึกอบรม หัวข้อ/เรื่อง..... ณ สถาบันการศึกษา/หน่วยงาน..... มีกำหนด..... นับตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. จนถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ข้อ ๒ ในระหว่างเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตให้ไปฝึกอบรมนี้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องรักษาวินัย และประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของพนักงานมหาวิทยาลัยหรือคำสั่งทางราชการของ “ผู้รับสัญญา” และของสถาบันการศึกษา/หน่วยงานที่ “ผู้ให้สัญญา” ฝึกอบรมอยู่ ตลอดจนประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เรื่อง การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือประชุมสัมมนา พ.ศ. ๒๕๖๖ และ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับพนักงานมหาวิทยาลัยไปฝึกอบรม และเกี่ยวกับ การจ่ายเงินเดือนและเงินอื่นๆ ระหว่างการฝึกอบรม ทั้งที่ได้ออกใช้บังคับอยู่แล้วในวันทำสัญญานี้และที่จะ ออกใช้บังคับต่อไปโดยเคร่งครัด และให้ถือว่ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งดังกล่าวทั้งหมด เป็นส่วนหนึ่ง ของสัญญาฉบับนี้

“ผู้ให้สัญญา” จะตั้งใจ อุตสาหะและเพียรพยายามอย่างดีที่สุดที่จะไปฝึกอบรมให้สำเร็จโดยเร็ว และจะ สนใจและห้ามร้ายหัวไปเพิ่มเติมอยู่เสมอ

ในการนี้ที่ “ผู้ให้สัญญา” มีกิจธุระจำเป็นหรือเจ็บป่วย หรือมีกรณีอื่นใดที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่อาจไป ฝึกอบรมตามปกติได้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องยื่นใบลาต่อสถาบันการศึกษา/หน่วยงานที่ไปฝึกอบรม และในกรณี ที่ลาเกินกว่า ๑๕ (สิบห้า) วัน “ผู้ให้สัญญา” จะต้องยื่นใบลาต่อ “ผู้รับสัญญา” ตามระเบียบว่าด้วยการลาของ พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

“ผู้ให้สัญญา” จะต้องไม่หลีกเลี่ยง ละเลย ทอดทิ้ง พัก ยุติ เลิกจากการไปฝึกอบรมก่อนเสร็จหรือ สำเร็จการฝึกอบรม โดยมิได้รับความเห็นชอบจาก “ผู้รับสัญญา” ก่อน และจะต้องรายงานความก้าวหน้าให้ “ผู้รับสัญญา” ทราบตามที่กำหนด

ข้อ ๓ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ประพฤติผิดสัญญาดังกล่าวในข้อ ๒ หรือในกรณีที่ “ผู้รับสัญญา” พิจารณาเห็นว่า “ผู้ให้สัญญา” ไม่อาจเสร็จหรือสำเร็จการฝึกอบรมได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือการฝึกอบรมของ “ผู้ให้สัญญา” ต้องยุติลงด้วยประการใด ๆ หรือ “ผู้รับสัญญา” ไม่อนุญาตให้ “ผู้ให้สัญญา” ฝึกอบรมต่อไปไม่ว่ากรณีใด ๆ หรือมีความจำเป็นต้องเรียก “ผู้ให้สัญญา” กลับมาปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการ “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ทันที และมีสิทธิระงับซึ่งเงินเดือนและเงินอื่นใด และ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องปฏิบัติตั้งนี้

๓.๑ รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นหนังสือต่อ “ผู้รับสัญญา” ทันที

๓.๒ เข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ทันที เป็นเวลาไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่ไปฝึกอบรม

๓.๓ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญาอื่นอยู่ด้วย การปฏิบัติงานชดใช้ตามข้อ ๓.๒ ให้เริ่มนับต่อจากวันที่ปฏิบัติงานชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาอื่นนั้นแล้ว

ความเสียหายใด ๆ อันเนื่องมาจากการที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๓.๑ ข้อ ๓.๒ และข้อ ๓.๓ “ผู้ให้สัญญา” ยินยอมรับผิดชอบใช้ห้องสื้น

ข้อ ๔ เมื่อ “ผู้ให้สัญญา” เสร็จหรือสำเร็จการฝึกอบรม ทั้งนี้ไม่ว่าจะเสร็จหรือสำเร็จการฝึกอบรมภายในระยะเวลาตามข้อ ๑ หรือไม่ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องกลับเข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ทันทีเป็นเวลาไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่ไปฝึกอบรม

ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญาอื่นอยู่ด้วย การปฏิบัติงานชดใช้ตามวรรคหนึ่ง ให้เริ่มนับต่อจากวันที่ปฏิบัติงานชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาอื่นนั้นแล้ว

ข้อ ๕ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ผิดสัญญานี้ในข้อ ๓.๒ หรือข้อ ๔ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ดังต่อไปนี้

๕.๑ ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่กลับเข้าปฏิบัติงานเลย “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินเดือนและเงินอื่นใด ที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับไปทั้งหมดจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ไปฝึกอบรมคืนให้แก่ “ผู้รับสัญญา” นอกจากนี้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจ่ายเงินเบี้ยปรับให้แก่ “ผู้รับสัญญา” อีกหนึ่งเท่าของเงินที่ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้คืนดังกล่าว

๕.๒ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าปฏิบัติงานบ้าง แต่ไม่ครบระยะเวลาดังกล่าวในข้อ ๓.๒ หรือข้อ ๔ เงินที่จะชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามข้อ ๕.๑ จะลดลงตามส่วนของระยะเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าปฏิบัติงาน

ข้อ ๖ เงินที่จะชดใช้คืนและเงินเบี้ยปรับตามสัญญานี้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชำระให้แก่ “ผู้รับสัญญา” จนครบถ้วน ภายในกำหนดระยะเวลา ๓๐ (สามสิบ) วัน นับจากวันได้รับแจ้งจาก “ผู้รับสัญญา” หาก “ผู้ให้สัญญา” ไม่ชำระภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวหรือชำระไม่ครบ ทั้งนี้จะโดยความยินยอมของ “ผู้รับสัญญา” หรือไม่ก็ตาม “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราอัตรายละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงินที่ยังมิได้ชำระนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจนกว่าจะชำระครบถ้วน

ข้อ ๗ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติงานชดใช้หรือกลับเข้าปฏิบัติงานชดใช้ไม่ครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๓.๒ หรือข้อ ๔ เพราะถึงแก่ความตาย หรือในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ถูกเลิกจ้างหรือลาออก เนื่องจากเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตกเป็นคนไร้ความสามารถ หรือจิตพิการเพื่อนไม่สมประกอบ “ผู้ให้สัญญา” ไม่ต้องรับผิดตามความในข้อ ๕.๑ หรือ ๕.๒ เล้าแต่กรณี แต่ทั้งนี้ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไปทำงานอื่นในระหว่างระยะเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่ “ผู้ให้สัญญา” ถูกเลิกจ้างหรือลาออกด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น “ผู้ให้สัญญา” ยังคงต้องรับผิดชอบใช้

เงินและเบี้ยปรับตามข้อ ๕.๑ หรือ ๕.๒ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ “ผู้รับสัญญา” จะพิจารณาเห็นว่ามีเหตุอันควรให้ “ผู้ให้สัญญา” พ้นความรับผิด

ในระหว่างระยะเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตให้เป็นกอบ不成 หรือในระหว่างเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าปฏิบัติงานตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ประพฤติผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกลงโทษเลื่อนอก หรือปลดออก “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินและเบี้ยปรับให้แก่ “ผู้รับสัญญา” เป็นจำนวนเงินทั้งหมดหรือลดลงตามส่วนเช่นเดียวกับสัญญานี้ข้อ ๕

ข้อ ๘ ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มิพันธะต้องชำระเงินให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ตามสัญญานี้ “ผู้ให้สัญญา” ยอมให้ “ผู้รับสัญญา” หักเงินเดือน บำเหน็จบำนาญ และ/หรือเงินอื่นใดที่ “ผู้ให้สัญญา” จะพึงได้รับจากทางราชการเพื่อชดใช้เงินที่ “ผู้ให้สัญญา” ต้องรับผิดชอบตามสัญญานี้ได้

ข้อ ๙ ในวันทำสัญญานี้ “ผู้ให้สัญญา” ได้จัดให้.....
ทำสัญญาก้าวประกันความรับผิดและการปฏิบัติตามสัญญานี้ของ “ผู้ให้สัญญา” ด้วยแล้ว

ในกรณีผู้ค้าประกันถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลเมืองคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือ “ผู้รับสัญญา” เห็นสมควรให้ “ผู้ให้สัญญา” เปลี่ยนผู้ค้าประกัน “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจัดให้มีผู้ค้าประกันรายใหม่ มาทำสัญญาก้าวประกันแทน ภายในการกำหนด ๓๐ (สามสิบ) วันนับแต่วันที่ผู้ค้าประกันเดิมถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลเมืองคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด หรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือวันที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับแจ้งจาก “ผู้รับสัญญา” ให้เปลี่ยนผู้ค้าประกัน แล้วแต่กรณี ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถจัดให้มีผู้ค้าประกันรายใหม่มาทำสัญญาก้าวประกันแทนภายในการกำหนดเวลาดังกล่าว “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้

ในกรณีที่มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับใหม่ ที่แก้ไขเบลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเรื่องค้าประกันมีผลใช้บังคับ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจัดให้ผู้ค้าประกันมาทำสัญญาก้าวประกันฉบับใหม่ที่มีเงื่อนไขสอดคล้องกับบทบัญญัติใหม่ของกฎหมายตามแบบที่ “ผู้รับสัญญา” จะได้กำหนดต่อไปแทนฉบับเดิมภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจาก “ผู้รับสัญญา” ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถจัดให้ผู้ค้าประกันมาทำสัญญาก้าวประกันภายในการกำหนดเวลาดังกล่าว “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้

สัญญานี้ทำขึ้นไว้ ๒ (สอง) ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและคู่สัญญาต่างยืนถือไว้ฝ่ายละฉบับ

(ลงชื่อ).....
.....ผู้ให้สัญญา
(.....)

(ลงชื่อ).....
.....ผู้รับสัญญา
(.....)

(ลงชื่อ).....
.....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....
.....พยาน
(.....)

ข้าพเจ้า.....คู่สมรสของ.....
ยินยอมให้.....ทำสัญญาฉบับนี้ได้

(ลงชื่อ).....ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด/คู่สมรสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

(ลงชื่อ).....ผู้ให้สัญญา
(.....)

สัญญาค้ำประกัน

ทำที่.....
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ตามที่.....ชี้งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า
“ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตจาก.....ชี้งต่อไปในสัญญานี้
เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” ให้เปศึกษา/ฝึกอบรม ที่.....
ตามสัญญาเลขที่...../.....ฉบับลงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ดังปรากฏตาม
เอกสารแนบท้ายสัญญา ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “สัญญาอนุญาต” นั้น
ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี
อาชีพ..... ตำแหน่ง..... สังกัด.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

ดังปรากฏตามสำเนาบตรประจำตัวประชาชน/บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ แนบท้ายสัญญานี้ ซึ่งต่อไปใน
สัญญานี้เรียกว่า “ผู้ค้ำประกัน” ตกลงทำสัญญาค้ำประกันให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ “ผู้ค้ำประกัน” ยอมตกลงผูกพันตนเข้าค้ำประกัน “ผู้ให้สัญญา” ต่อ “ผู้รับสัญญา” กล่าวคือ
ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ปฏิบัติผิดสัญญาอนุญาตไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดด้วยประการใด ๆ และต้องชดใช้เงินให้แก่ “ผู้รับสัญญา”
“ผู้ค้ำประกัน” ยินยอมชำระหนี้ไม่เกินกว่าจำนวนเงินที่ “ผู้ให้สัญญา” ต้องรับผิดตามข้อผูกพันที่ระบุไว้ใน
สัญญาอนุญาตดังกล่าวนั้นให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ภายในวงเงินค้ำประกันจำนวน..... บาท
(.....) และ “ผู้ค้ำประกัน” จะรับผิดตามสัญญานี้จนกว่าจะมีการชำระหนี้
พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย (ถ้าหากมี) ครบเต็มจำนวน ทั้งนี้ เว้นแต่หากเป็นกรณีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาตรา ๖๕๖ วรรคสอง วรรคสามและ/หรือวรรคสี่ ก็ถือปฏิบัติตามที่บัญญัติดังกล่าวกำหนด แล้วแต่กรณี

“ผู้รับสัญญา” จะเรียกให้ “ผู้ค้ำประกัน” ชำระหนี้ก่อนที่หนังสือบอกกล่าวถึงการผิดนัดของ “ผู้ให้สัญญา”
จะไปถึง “ผู้ค้ำประกัน” มิได้ แต่ไม่ตัดสิทธิ “ผู้ค้ำประกัน” ที่จะชำระหนี้เมื่อถึงกำหนดชำระ

ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตจาก “ผู้รับสัญญา” ให้ขยายเวลาศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วย
ทุนหรือเงินอื่นใดก็ตาม แม้การขยายเวลาต่อหนึ่งจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสาขาวิชา ระดับการศึกษาหรือ
สถานศึกษาไปจากเดิม และ “ผู้รับสัญญา” ได้แจ้งให้ “ผู้ค้ำประกัน” ทราบแล้ว ให้ถือว่า “ผู้ค้ำประกัน” ตกลงรับ
เป็นผู้ค้ำประกัน “ผู้ให้สัญญา” ต่อไปอีกตลอดระยะเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้ขยายเวลาอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อ
ดังกล่าวด้วย แต่ไม่เกินระยะเวลาในการก่อหนี้ค้ำประกันตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ของสัญญาค้ำประกันนี้

ข้อ ๒ ในกรณีที่ “ผู้รับสัญญา” ผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ตามสัญญาอนุญาตให้แก่
“ผู้ให้สัญญา” โดยได้แจ้งให้ “ผู้ค้ำประกัน” ทราบและ “ผู้ค้ำประกัน” ได้ตกลงยินยอมในการผ่อนเวลาหรือ
ผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้นั้น ให้ถือว่า “ผู้ค้ำประกัน” ตกลงมิให้ถือเอกสารผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงิน
ในการชำระหนี้ดังกล่าวเป็นเหตุผลเปลี่ยนความรับผิดชอบ “ผู้ค้ำประกัน” และจะรับผิดในฐานะผู้ค้ำประกัน
ตามสัญญานี้ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย (ถ้ามี) ครบเต็มจำนวน

ข้อ ๓ “ผู้ค้ำประกัน” ขอแสดงหลักทรัพย์ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของ “ผู้ค้ำประกัน” และปลดออกจากภาระ
ผูกพันใด ๆ อันทำให้ทรัพย์สินนั้นเสื่อมค่า เพื่อเป็นหลักฐานในการค้ำประกันไว้ต่อ “ผู้รับสัญญา” ดังนี้
ที่ดิน

(๑) โฉนดเลขที่..... หน้าสำรวจ..... ระหว่าง.....
เนื้อที่..... ไร่..... งาน..... ตารางวา อยู่ที่ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
ราคาประมาณ..... บาท (.....)

(๒) โนนดเลขที่.....หน้าสำรวจ.....ระหว่าง.....
เนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา อญที่ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
ราค่าประเมณ.....บาท (.....)
(๓)

หลักทรัพย์อื่น

(๑)

ราค่าประเมณ.....บาท (.....)
(๒)

ราค่าประเมณ.....บาท (.....)

ข้อ ๔ “ผู้ค้ำประกัน” สัญญาว่าจะไม่จำหน่าย โอน ก่อหนี้สิน หรือภาระผูกพันใด ๆ ในทรัพย์สินของ “ผู้ค้ำประกัน” ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓ ตลอดระยะเวลาที่สัญญาค้ำประกันฉบับนี้ยังคงมีผลผูกพัน “ผู้ค้ำประกัน” อญ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจาก “ผู้รับสัญญา” ก่อน

ข้อ ๕ ระยะเวลาในการก่อหนี้ค้ำประกัน เริ่มตั้งแต่วันที่ “ผู้ให้สัญญา” ทำสัญญาอนุญาตให้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. และ “ผู้ค้ำประกัน” จะไม่เพิกถอนการค้ำประกันภายใต้ระยะเวลาที่กำหนด

ผู้ค้ำประกันได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาฉบับนี้ดีแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ.....ผู้ค้ำประกัน
(.....)

ลงชื่อ.....คู่สมรสผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด/คู่สมรสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญาค้ำประกันนี้

ลงชื่อ.....ผู้ค้ำประกัน
(.....)

หมายเหตุ : ๑. ผู้ค้าประกันต้องเป็นบุคคลตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการทำสัญญาและการซื้อขายเงิน
กรณีรับทุน ลักษณะ ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๒. การแสดงหลักทรัพย์ตามข้อ ๓ และสัญญาตามข้อ ๔ ใช้เฉพาะกรณีผู้ค้าประกันเป็นบุคคลภายนอก